

La steaua

La steaua care-a rasarit
E-o cale-atât de lunga,
Ca mii de ani i-au trebuit
Luminii sa ne-ajunga. [...]

— Mihai Eminescu

SINGURATATE

Cu perdelele lăsate
Şed la masa mea de brad,
Focul pălpăe în sobă,
Iară eu pe gânduri cad.

Stoluri, stoluri trec prin minte
Dulci iluzii ; amintiri
Țiriesc incet ca greeri
Printre negre, vechi zidiri,

Sau cad grele, mângăioase
Şi se sfarmă 'n suflet trist,
Cum în picuri cade ceara
La picioarele lui Christ.

